

**ת"פ 58261/01 - מדינת ישראל - מע"מ, מדינת ישראל - מס הכנסה
נגד א.ג.ן. מזון בע"מ, גד מורם**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 14-01-58261 מדינת ישראל נ' א.ג.ן. מזון בע"מ ואח'
תיק חיזוני: מספר תיק חיזוני

בפני כבוד השופט הבכיר ג'ורג' אמוראי
נאשימים נגד א.ג.ן. מזון בע"מ
נשפטו מס הכנסה מטעם מדינת ישראל - מע"מ
במסגרת תיק חיזוני מס' 14-01-58261

החלטה

במסגרת המענה לכתב האישום מסרו הנאשמים את תשובהם והעלו טענות מקדימות.

הטענות המקדימות הינן הגנה מן הצדק לפי סעיף 149 (10) לחס"פ ומהטעמים כדלקמן:

- א. הגשת כתב אישום מתווך, מאוחד, בעבירות מע"מ ומס הכנסה, איינו בסמכות ופגע בהגנת הנאשמים.
- ב. העדר יסוד לאחריות פלילית- בטענה שהסדר התשלומיים שנערך ביחס לדוחות המע"מ התקופתיים מאיין כל פגם קודם ו מבטל כל יסוד לאחריות פלילית.
- ג. העדר פגעה ממשית באינטרס הציבור או בתקציב המדינה.
- ד. העדר חקירה באזהרה בטרם הגשת כתב האישום ביחס לאישומים שניים עשר ושלשה עשר.

הנאשימה בתגובהה עתרה לדחית הטענות המקדימות מהטעמים הבאים:

- א. כתב האישום תוקן בטרם מענה בתיק, ומגע חשיפת הנאשמים לסיכון כפול וענינו בסדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת של עבירות על חוקי המס.
- ב. הסדר התשלומיים והסרת המחדל מהווע ביטוי לחרטה ולנטילת אחריות ואין בו בכך לפטור מאחריות.
- ג. הנזק שנגרם למדינה אינו רק נזק כספי ישיר אלא נזק הכרוך בפגיעה במערכות המס.
- ד. ביחס לטענה של העדר חקירה באזהרה- לא ניתנה התייחסות בתגובה.

תחילה ראוי לציין כי כל הטענות המפורחות במענה באשר ליסוד העובדתי והנפשי, אחריות ומודעות, מוקמן להתרברר במסגרת שמיית הריאות, שכן הטענות מצרכות בירור עובדתי ואין בבחינת טענות מקדימות כי אם טענה הגנה, וכן באשר לכל טענה עובדתית המצוייה במחלוקת.

תכליתה של טענת הגנה מן הצדק להבטיח קיומו של הליך פלילי צודק וראוי, תוך איזון בין האינטרסים השונים ובהתאם למבוקני ההחלטה החל מפסק דין יפת ע"פ 2910/94 מדינת ישראל נ' מפט ואח', נ' מ' מדינת ישראל ובהמשך פסק דין בורוביץ ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' איתמר בורוביץ ומספר רב של פסקי דין מנהימים.

בענייננו, ולאחר שעינתי בכתב הטענות לא מצאתי פגם או פסול בהגשת כתב האישום (המקורו והמתוקן) ולא שוכנעתי כי התקיימו המבוקנים אשר נקבעו בפסקה לצורך הוכחת קיומה של טענת הגנה מן הצדק העולה עד כדי המקרים החרייגים בהם יש להורות על ביטול כתב האישום.

להלן נימוקי ההחלטה:

באשר לפגם הנטען בהגשת כתב האישום המתוקן- דינה של הבקשה להידחות.

כתב האישום תוקן בטרם מענה תוך הוספת אישומים של עבירות אי דיווח למס הכנסה, עבירות מסווג עוון, וביחס לתקופות חופפות בין השנים 2012-2013. התיקון בהתאם להוראות הדיון ס' 91 לחוק סדר הדיון הפלילי: " טובע רשיין בכל עת עד לתחלת המשפט לתקן כתב אישום, להוסיף עליו או לגרוע ממנו.." וכן בהתאם למגמת ההחלטה בדבר שאיפה לאיחוד האישומים בעבירות מע"מ ומס הכנסה, כך למשל כפי שנקבע ברע"פ 3396/99 ニアז תאופיק נאבסו נ' מדינת ישראל: "מן הרואין להקפיד על כך שרשויות המס הפועלות על פי מנוגנוני חקירה ותביעה נפרדים לא יכайдו על הנאים שלא לצורך ויאפו לטייאום בניהן בעת העמדת עבריני מס לדין", וכך גם באותו עניין בבית המשפט המחוזי (ヅצראת) ע"פ 399/98 מדינת ישראל נ'ニアז תאופיק נאבסו, הלכה שנשתרשה בפסקה וחזרה על עצמה במספר פסקין דין- כך לדוגמה תפ. 14-09-14 63056 מדינת ישראל נ' פיתוסי ואח'. תפ. 10-07-14 32948 מדינת ישראל נ' ואיל שיבלי. ותפ. 09-10-1252 טרנד שירות מזון בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל. האינטרס הציבורי בנסיבות הדיון מצדיקות הגשת כתב אישום מאוחד, אף בדרך של תיקון כתב האישום בטרם מענה, אין כל מקום לחשש בדבר עינוי דין או סיכון כפוף או אף פגעה בהגנת הנאשם, להיפך- הגשת כתב האישום במאחד, בטרם מענה, צודק ומגן על האינטרסים של הנאים.

באשר לפגם הנטען בהגשת כתב האישום בהעדר יסוד לאחריות- דינה של הבקשה להידחות.

טענת הנאים לפיה הסדר תשלומיים מאין כל פגם ואחריות פלילתית ואף כמווהו כויתור על טענות ומניעות שלטונית מכך מגז, אינה מבוססת משפטית ומנוגדת לאינטרס הציבור. תשלום המס הנובע מהדו"חות אינו חסド שעושה הנאים עם המדינה והוכר בפסקה כביתי לחרטה ולנטילת אחריות. אין בהסדר כזה או אחר ואף לא בהסתרת המחדל כדי לאין את פלilities המעשה ומוקמן של טענות אלו להישקל לפחות בנסיבות הティיעונים לעונש. ראה רע"פ 5624/15 גד בראנר נ' מדינת ישראל, רע"פ 4323/14 רוני מולדובן נ' מדינת ישראל. רע"פ 14/5872 אלון ירון נ' מדינת ישראל, ורע"פ 2496/07 ציון משה ואח' נ' מדינת ישראל שם נקבע: " כי עניין שבמדיוניות, הסרת מחדלים אינה מטהרת את העבריין מעבירות המס שביצע, אלא יכולה להוות שיקול מה בגזרת העונש לגבי". יתרה מכך, טרם שולם המס הנובע מהדו"חות ואף במסגרת ההסדר עליו חתום הנאשם, בסעיף 8 נרשם: "ידוע לי כי אין בהסדר תשלומיים זה כדי לפטור

אותו מאחריות הפלילית".

באשר לפגם הנטען בהגשת כתב האישום בהעדר פגעה ממשית באינטראס הציבור או בקופת המדינה- דין של הבקשה להידחות.

העבירות המוחסנות לנאים ענינים לכואורה בפגיעה ממשית בקופת המדינה וכן בערכים מוגנים של שוויון ומערכות המס המושחת על אמון ודיווח במקרים הקבועים בחוק. אי הגשת דוח במועד משמעו גרישה פוטנציאלית של כספי הציבור ופגיעה קשה ביכולת לפקח ולאמת את הכנסתו והוצאותיו של הנישום. הטוען כי הוגש הדוח או שולם המס, במועד, עליו הרquia והדבר מצריך בירור עובדתי. כפי הנטען בכתב האישום ועל ידי המאשימה - הנאים הגיעו חלק מהדו"חות באיחור ניכר, חלק הוגש ולא שולם וחלק הוגש שלא בהתאם לדין כשאים מבקרים, וכיודע לרשות המנהלית (המאשימה) עומדת חזקת התקינות המנהלית, שלפיה מוחזקת כמו שפעלה דין, כל עוד לא הוכח אחרת, וחזקה זו לא נסתירה בנסיבות התקיק שבפני.

באשר לפגם הנטען בהגשת כתב האישום בהעדר חקירה באזהרה- דין מהותו, משקלו ונפקותו להתרברר במסגרת שמיית הראיות בתיק.

הטענה הועלתה ביחס לאיושם שנים עשר ושלשה שנים בתגובה המאשימה התייחסות לטענה זו. מכל מקום, אין די בכך כדי להוביל אוטומטית לתוכאה של ביטול האישומים ויש לבחון את מהות הפגיעה והשפעתו על הגנת הנאים וזאת בהתחשב מכלול הראיות שבתיק ולשם כך אפנה לרע"פ 1030/05 ריקו ברקן ב' מדינת ישראל: "אכן סדר הדברים הרואוי הוא כי החשוד יחקיר על החשדות המוחסנים לו לפני מגש כתב אישום. יחד עם זאת שוכנעתי כי בנסיבות המקרא הكونקרטי, ומן הטעמים שפירט בית המשפט המחוזי, לא נגרם ל厶 בקש עיונות דין". הבדיקה אינדוקציונאלית בהתאם לניסיות כל תיק, ולשם כך בנסיבות הנטען יש לעיין מכלול הראיות שבתיק ואז לבחון קיומו של הפגיעה, מהותו, משקלו ונפקותו.

דין של יתר הטענות להידחות. כך לעניין טענות הנאים באשר להפליה נטען בהעדר בסיס עובדתי ותשתיית ראייה לכך. וכך לעניין סיוג העבירות והשלכות הילכית כינוי ופש"ר אצ"ן כי אין בסיווג העבירות כעבירות מנהליות כמו גם הילכית הכוון והפש"ר כנטען בבקשתה בכדי להוות מחסום וחסינה לנאים מפני הילכים פליליים, ולא הוכח כל פסול או פגם בהליך.

לסיכום: לנוכח כל האמור דין של הטענות המקדימות להידחות, ומהותו משקלו של הפגיעה, ככל שיוכח, בעצם הגשת האישומים שנים עשר ושלשה שנים בהעדר חקירה באזהרה, יתברר במידת הצורך בשלב המתאים, שלב שמיית הראיות.

ניתנה היום, ח' כסלו תשע"ז, 08 דצמבר 2016, בהעדר
הצדדים.